

For example at Centrica enterprise lost time injuries per 100,000 hours worked are measured. The majority of these are incurred through slips, trips, falls and manual handling. Also they use both incidence rates and active indicators to monitor the effectiveness of the health and safety (H&S) preventative programmes that we run throughout the Group. [4]

The main strategy of Capita Group is to focus on 4 core elements: Generating profitable growth: securing long term, recurring revenues from new and existing clients, acquiring small to medium sized businesses that expand their existing capability and take them into new areas.

To sum up, in a globalized environment appropriate selection of key indicators that will be used for measuring enterprise performance is of a greatest importance. Thus, in order to be competitive in the modern market management is forced to evaluate performance of the organization and contribute to the stability of the organization using the most progressive and efficient methods.

References:

1. Levinovych K. What is a KPI? Measure your performance against key business objectives. [Електронний ресурс] / Levinovych. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.klipfolio.com/resources/articles/what-is-a-key-performance-indicator>.

2. Using Key Performance Indicators (KPIs) to Achieve Goals [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.indeed.com/career-advice/career-development/key-performance-indicators/>.

3. Jackson T. 18 Key Performance Indicator (KPI) Examples Defined [Електронний ресурс] / Ted Jackson. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.clearpointstrategy.com/18-key-performance-indicators/>.

4. Our Approach [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.centrica.com/sustainability/our-approach/>.

Смоленюк Р. П., к.е.н., доцент

Хмельницький навчально-науковий інститут
Тернопільського національного економічного
університету, м. Хмельницький, Україна

АГРАРНА ПОЛІТИКА В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА: ПРОБЛЕМАТИКА РЕАЛІЗАЦІЇ

Пріоритетними напрямками зваженої економічної політики є підвищення конкурентоспроможності економіки, покращення інвестиційного клімату, забезпечення розвитку високотехнологічних секторів економіки, підтримка національного товаровиробника та реалізація політики імпортозаміщення, стимулювання збільшення обсягу експорту товарів вітчизняного виробництва. Мета агропромислової політики залежать від стадії економічного циклу, внутрішніх і зовнішніх чинників стратегії галузі, економічних інтересів власників. Х. Григор'єва зауважує, що оскільки більшість цілей аграрної політики досягається за допомогою активної державної підтримки, виникає спокуса звести усю аграрну політику до системи державної підтримки сільського господарства [1, с. 66].

Агропромислова політика має координуватися із промисловою політикою, що дозволить задіяти в вертикаль системи розвитку сільськогосподарського виробництва державно-приватне партнерство, регіональні економічні стратегії, які визначають перспективи міжгалузевої промислової кооперації і територіального розміщення промислового виробництва. Цьому сприятиме Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо забезпечення економічного зростання, стимулювання розвитку регіонів та запобігання корупції» від 20 вересня 2019 року № 713/2019, який передбачає здійснення заходів, спрямованих на стимулювання економічного зростання, підвищення соціальних стандартів, а також сприяння регіонального розвитку [2].

Ефективність реалізації економічної політики потребує розширення публічно-приватного партнерства в аграрному секторі, що сприятиме поглибленню співробітництва з перспективними торговельними партнерами та регіональними інтеграційними об'єднаннями, поліпшенню для вітчизняних виробників умов торгівлі на зовнішньому ринку. Фінансові зобов'язання в сфері розширення публічно-приватного партнерства сприятимуть активізації грошово-кредитного стимулювання і підтримці ліквідності, а також підвищенню довіри, мінімізації ризиків значних відхилень та перспективним напрямом розвитку національного агропромислового комплексу. Відповідно розширення публічно-приватного партнерства в аграрному секторі сприятиме хеджуванню ризиків.

Розвиток всіх форм кооперації на селі – споживчої, виробничої, обслуговуючої – потребує детінізація економіки, зниження адміністративних бар'єрів для розвитку підприємництва і стимулювання реалізації інвестиційних проектів у пріоритетних галузях економіки. Варто враховувати, що деякі положення законодавчих актів по основним засадам державної аграрної політики державні органи практично повністю їх ігнорують [3, с. 109].

Розвиток сільського господарства та земельної реформи має сприяти створенню прозорого ринку земель сільськогосподарського призначення і розвитку базових галузей сільського господарства. Економічні фахівці вважають, що на початковому етапі розвитку ринку землі в Україні середня ціна аграрних земель не буде суттєво більшою її офіційної грошової оцінки, а потім – зростатиме відповідно до світових тенденцій. Тому ймовірні позитиви від продажу держземель визначатимуться механізмом їх продажу [4, с. 6]. Розвиток аграрного комплексу тісно пов'язаний з збереженням сільськогосподарської землі, яка є національним багатством країни, тому вона повинна належати на правах власності лише громадянам України. У даному контексті доцільно продовжувати мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення. Поділяємо точку зору, що спроба впровадження вільного обігу сільськогосподарських земель може обернутися її спекулятивним відчуженням.

При формуванні організаційно-економічного механізму агропромислового комплексу доцільно визначити умови і принципи розширення публічно-приватного партнерства. Інтеграційні процеси в агропромисловому комплексі потребують удосконалення науково-методичних підходів до координації управління: виходячи зі стратегічних економічних інтересів учасників основних і

допоміжних бізнес-процесів; оптимізацією структури джерел фінансування та механізмів їхнього залучення; інтеграцією учасників комплексу щодо розширення їх матеріальних, фінансових і трудових ресурсів; для узгодження граничних показників залучення фінансових ресурсів для реалізації економічних інтересів учасників і зацікавлених економічних агентів сільськогосподарських бізнес-процесів; при визначенні пропорцій і співвідношень у діяльності учасників комплексу; системою корпоративних змін у процесі інтеграції учасників комплексу.

Список використаних джерел:

1. Григор'єва Христина. Співвідношення правових категорій державної підтримки сільського господарства та державної аграрної політики. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 7. С. 64-68.

2. Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо забезпечення економічного зростання, стимулювання розвитку регіонів та запобігання корупції» від 20 вересня 2019 року № 713/2019. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/7132019-29789> (дата звернення: 22.10.2019).

3. Щуревич Л. М. Пріоритети аграрної політики України в контексті європейської інтеграції. Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України / за заг. ред. А. П. Савкова. Київ : НАДУ, 2017. Вип. 2. С. 105–122.

4. Аграрний і сільський розвиток для зростання та оновлення української економіки : наукова доповідь / за ред. чл.-кор. НАН України Бородіної О.М., д-ра екон. наук Шубравської О.В. ; НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогнозів. НАН України». К., 2018. 152 с.

Солодкий В.О., к.е.н., доцент
Національний університет водного
господарства та природокористування,
м. Рівне, Україна

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РІВНОВАЖНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ НЕОІНДУСТРІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

Концепція рівноважного розвитку ґрунтується на принципі справедливості у відносинах між поколіннями, який визначає, що розвиток суспільства у тривалій перспективі є ефективним лише у випадку, якщо людство може задовольнити свої потреби сьогодні без шкоди для можливостей розвитку майбутніх поколінь. Водночас, варто зауважити, що таке бачення сьогодні все ще можна вважати підходом, що підтримується цивілізаційними елітами або ж, у переважній більшості, країнами, які визначають геополітичні тренди. У багатьох державах світу, навпаки, бідність війни та невизначеність майбутніх перспектив призводять як до деградації навколишнього природного середовища так і до руйнації економічних систем та падіння соціальних стандартів. Як наслідок, існують точки зору, в яких розглядаються питання можливих суперечностей в завданнях і цілях концепції сталого розвитку, а також у доцільності та способах виконання її основних положень [1, СС. 13–14].

Сталий розвиток може стати результатом комплексної роботи щодо ефективного поєднання кроків у економічній, екологічній та соціальній сферах.